

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 11.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 20.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8187** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от ЗУТ.

[фирма] и [фирма] обжалват Заповед № РД-14-68/28.09.2010 г. на зам.-началника на Дирекцията за национален строителен контрол.

Ответникът отрича основателността на оспорването.

От фактическа страна.

[фирма] е титуляр на Разрешение за строеж № 08/12.03.2010 г. на гл. архитект на район „Л. – Столична община за „Ограда от сглобяеми вертикални пана с височина до 2,20 м. и дължина 281,80 м.” в поземлен имот № 163, к.л. 190, м. „Биотехника”, [жк], [населено място], район „Л.” – СО, собственост на дружеството.

Предмет на обжалваната заповед, издадена на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, е нареденото премахване на строежа, извършен от [фирма]. Административният орган е квалифицирал строежа като незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 3 от ЗУТ като изпълнен в съществено отклонение от одобрените проекти. По отношение на индивидуализиращите строежа белези в заповедта са възприети установяванията на служители на сектор „С.” при РДНСК – Югозападен район и на районната администрация, обективирани в констативен акт № СО-2160-1 от 03.08.2010 г. Според проверяващите по границата на ПИ 163 е изпълнена ограда от сглобяеми вертикални пана с височина 2,75 м. към вътрешен път и височина 4,00 м. към ПИ 26.

По повод на оспорване от жалбоподателите на констатациите за височината на оградата е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото

лице инж. Д. Ч..

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е неоснователна.

1. Законността на строежите по чл. 147, ал. 1, т. 7 от ЗУТ, в чийто обхват попадат и оградите с височина до 2,20 м. над прилежащия терен, се обуславя от съответствието между разрешените технически параметри на строежа и действително извършените строително-монтажни работи (вж. чл. 153, ал. 1, изр. 2-ро от ЗУТ). Строежът, осъществен без разрешение или извън одобрените линии на застрояване, разстояния и височини, е незаконен съответно по чл. 225, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗУТ. Във втория случай той би бил незаконен, ако отклоненията от разрешението са съществени в някоя от хипотезите по чл. 154, ал. 2, т. 1-4 от ЗУТ.

2. Твърденията на оспорващите, с които се отричат констатациите в заповедта относно височината на оградата, са опровергани от заключението на техническата експертиза. Вещото лице е установило, че в определени части оградата е изградена с височини от 2,45 м. и 3,40 м. (по букви А-А и Г-Г от скицата – вертикален разрез на оградата, към заключението), премерени от горен ръб плътна ограда до пета ограда с отчитане на външната ниска страна в съответствие с изискването на чл. 48, ал. 5, изр. 2-ро от ЗУТ. Отклонението от разрешението за строеж, допускащо изграждането на ограда с константна височина от 2,20 м. на плътната част спрямо съществуващия терен на ПИ 163, е съществено по смисъла на чл. 154, ал. 2, т. 4 от ЗУТ, тъй като нарушава норматива за височина по ал. 5 на чл. 48 от закона. Наличието на съществено отклонение от строителното разрешително определя строежа като незаконен в хипотезата по чл. 225, ал. 2, т. 3 от ЗУТ и представлява юридическият факт, пораждащ правомощието на компетентния орган по ал. 1 на цитирания текст да нареди премахването му.

3. Служебната проверка по чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК не констатира други основания за отмяна на обжалвания административен акт.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването, воден от което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] и [фирма] срещу Заповед № РД-14-68/28.09.2010 г. на зам.-началника на Дирекцията за национален строителен контрол.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: